

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen, og mon så ikke vi kan slutte debatten.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil tro, at man uden at fornærme nogen kan betegne Dansk Folkeparti som et borgerligt støtteparti, men jeg modtager da gerne andre forslag også fra hr. Dohrmanns side, hvis der er ønske om en sådan debat.

Hr. Dohrmann ville ikke i første omgang give tilsagn om at støtte Enhedslistens beslutningsforslag om forbud mod bl.a. glyphosat, men jeg tolker faktisk den melding, der kommer nu, således, at hvis ministeren ikke træffer en tilfredsstillende afgørelse, kan vi endnu inden grundlovsdag nå at vedtage et beslutningsforslag om forbud mod glyphosat. Sådan må det, hr. Dohrmann siger, vel forstås. Det er da en god baggrund for ministerens sagsbehandling at vide, at den mulighed også foreligger i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, men jeg synes ikke, jeg fik den tilkendegivelse fra hr. Keld Albrechtsen, at det var det, jeg sagde, også i min ordførertale. Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor hr. Keld Albrechtsen siger, at man ikke fik en klar melding fra den borgerlige side. Jeg betragter også Dansk Folkeparti som den borgerlige side. Så jeg mener også helt klart, at hr. Keld Albrechtsen kan bekræfte, at man fik den klare melding fra den borgerlige side.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte, for det lå ikke i hr. Dohrmanns ordførertale, beklager. Der lå en afvisning af at gribe ind her og nu, men det er nu blevet ændret her i afslutningen af debatten til et signal, der går ud på, at giftige stoffer skam absolut godt kan forbydes.

Hr. Dohrmann må undskylde, men så vil jeg altså opfordre ham til at tale mere tydeligt i sine ordførertaler fremover. Men det er da glædeligt, at han så kommer op på talerstolen her til sidst. Det skal han i hvert fald ikke klandres for.

Kl. 18.45

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.05.

Mødet udsat kl. 18.46

Mødet genoptaget kl. 19.05

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 146:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reguleringen af landbrugets miljøpåvirkning samt ophævelse af landbrugets særstilling i planloven, om mere natur til flere – en naturreform for Danmark.

Af Pernille Blach Hansen (S) m.fl.
(Fremsat 11/4 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):**

Jeg er ikke enig med forslagsstillerne i, at miljøtilstanden i Danmark er alarmerende, snarere tværtimod. En mangeårig indsats for vandmiljøet er allerede slået godt igennem, og der er flotte tal for reduktion af handelsgødningens forbrug og for fald i nitratudvaskningen fra markerne.

Ydermere må jeg konstatere, at hvis man finder miljøtilstanden alarmerende efter 8 år ved regeringsmagten, fra 1993 til 2001, så synes jeg faktisk, at forslagsstillerens parti har gjort for lidt ved sagen i den periode.

Med beslutningsforslaget stilles nogle spørgsmål, som svarer til spørgsmål, som regeringen allerede er gået i gang med at besvare.

Det er spørgsmålet om en enstrengt myndighedsstruktur, hvor jeg kan henvise til Strukturkommissionen.

Det er spørgsmålet om forbedring af oplysninger om opgørelsen af dyrebestanden, hvor der allerede pågår et udviklingsarbejde om et samlet entydigt register over husdyrholdet på den enkelte ejendom.

Så er det spørgsmålet omkring anvendelsen af grønt regnskab. Det er, for så vidt angår brug af næringsstofregnskab, et af de centrale emner, som belyses i forberedelsen af Vandmiljøplan III. Der vil nemlig blive gennemført en analyse af værdien af bufferzoner omkring sårbar natur inden årets udgang. Og endelig er Fødevareministeriet på vej med en demonstrationsordning omkring naturplaner på bedriftsniveau.

Vi er nået langt med generelle reguleringer af landbruget i Danmark. Sammen med forslagsstillerne er et af de spørgsmål, vi har stillet i forbindelse med forberedelse af Vandmiljøplan III, hvorvidt en regional tilgang til videreudvikling af landbrugets miljøregulering er et hensigtsmæssigt næste skridt.

Før dette spørgsmål er belyst, mener jeg ikke, at det er relevant at indføre en mere individuel eller lokal godkendelsesprocedure, end det er tilfældet i dag. Vi skal have kortlagt de områder, hvor der er et særligt behov for beskyttelse af miljø og natur, og i disse områder er det ikke utænkeligt, at en mere individuel tilgang til regulering af landbrug kan være relevant.

Når det drejer sig om landbrugsejendomme, der ligger uden for områder, der er særlig sårbare, er det min umiddelbare opfattelse, at den mest omkostningseffektive regulering sker via generel regulering suppleret med den anmelderordning, som jeg er ved at etablere til erstatning for de mange VVM-screeninger, og som vi har været inde på, samt en egentlig miljøgodkendelse af de store brug med over 250 dyreenheder.

Udledning fra landbrugsproduktion er forholdsvist overskuelig forstået på den måde, at det primært drejer sig om næringsstoffer og pesticider. Jeg kan derfor ikke se noget sagligt argument for, at en gennemsnitslandbrugsejendom, der ligger i et område, der ikke er særlig sårbart, skal have en individuel miljøgodkendelse.

Beslutningsforslaget indebærer, at der skal gives op til ca. 25.000 individuelle miljøgodken-

delser. I 2001 var antallet af miljøgodkendte landbrug 591, men vi skal altså op på i hvert fald 25.000 individuelle miljøgodkendelser.

Beslutningsforslaget indebærer derfor ca. 40 gange flere miljøgodkendelser, og i mine øjne er det helt overdrevet at foretage en sådan indsats. Sættes udarbejdelsen af en miljøgodkendelse til 1 uges arbejde, svarer det til en stigning i udgifterne på ca. 316 mio. kr. Hertil kommer det gebyr på 8.200 kr. årligt, som hver bedrift skal betale for udarbejdelse af miljøgodkendelser og for tilsyn. De skal så lægges oveni. Det tror jeg ikke er mest miljø for pengene.

I øvrigt er VVM-reglerne således, at de ændringer af husdyrbrug, som ikke kan opfylde den kommende anmelderordning, skal igennem en screening, hvorved VVM-myndighederne afgør, om udvidelsen er VVM-pligtig. En VVM-pligtig udvidelse vil altid først skulle igangsættes på grundlag af enten en miljøgodkendelse eller en VVM-tilladelse, hvor den miljømæssige påvirkning kan reguleres.

Hele spørgsmålet om tabet af kvælstof fra landbruget har vi jo et forlig om i form af en aftale om Vandmiljøplan II. Denne aftale udløber med udgangen af året, og vi har allerede sat forberedelsen af en slutevaluering på skinner.

Også i lyset heraf finder jeg det forhastet at begynde at forholde sig til mulighederne for at reformere landbrugets miljøpåvirkning. Vi kender simpelt hen ikke den fulde effekt af den hidtidige regulering. Når Vandmiljøplan II er sluttet evalueret, og når vi samtidig er klar med grundlaget for en tredje vandmiljøplan, mener jeg, at vi har et fyldestgørende grundlag for at indlede fornyede politiske forhandlinger om den fremtidige udformning af reguleringen af landbrugets miljøforhold.

Kl. 19.10

Jeg mener desuden, at landbrugets tab af fosfor til vandmiljøet er et område, hvor der er behov for en indsats. I takt med at vi får styr på industriens og byernes spildevand, er landbrugets andel af fosforbelastningen steget, og set i lyset af at fosfor er en afgørende faktor for algeopblomstringen i specielt vores søer, mener jeg, at det er et vigtigt indsatsområde. Det er vigtigt, at vi får identificeret de områder, hvor fosfor let tabes, således at vi kan sætte målrettet ind dér, hvor vi får noget for pengene, i stedet for at skyde med spredehagl.

Planloven er senest blevet drøftet i forbindelse med ændringerne i foråret 2002. Jeg finder det alt for tidligt at træffe fornyet beslutning om ud-

formning af planlovens landzonebestemmelser, så længe vi ikke har haft lejlighed til at vurdere effekten af de seneste ændringer.

Den nye planlov er omfattet af regeringens lovovervågningsinitiativer. Det betyder, at når planloven har fungeret i en periode, skal det vurderes, hvorvidt loven lever op til formålet, og om de forudsætninger, der blev lagt til grund for loven, holder.

Hvad angår ændringerne i landzoneadministrationen, skal virkningerne vurderes dels på grundlag af Naturklagenævnets afgørelser, dels på grundlag af en undersøgelse, hvor kommunerne vil blive bedt om relevante oplysninger til belysning af udviklingen. Undersøgelsen foretages første gang pr. 31. december 2003, altså her ved slutningen af året, og den dækker hele kalenderåret 2003.

Der skal tid til at udarbejde det faglige grundlag for at besvare de spørgsmål, der er stillet, og da regeringen har tilkendegivet at ville indkalde til forhandlinger om en tredje miljøplan, når VMP II, altså Vandmiljøplan II-aftalen, udløber ved årets udgang, kan jeg ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

En del af diskussionen om landbrugets miljøpåvirkning har vi jo taget under et tidligere punkt i dag, så jeg vil forsøge at undlade at tage de samme ting op, som vi har diskuteret én gang.

Det, jeg gerne vil bede ministeren forholde sig til, er de regler, vi har i dag, som skal regulere landbrugets miljøpåvirkning. Det er klart, at vores beslutningsforslag tager udgangspunkt i, at vi ikke mener, at de regler, der er i dag, er gode nok til at give amterne og også kommunerne nogle redskaber til at sige nej, når der kommer en ansøgning om udvidelse af husdyrbrug. Én ting er, at de ikke i tilstrækkeligt omfang kan sige nej, en anden ting er, at vi også synes, der mangler nogle steder, hvor de skal sige nej.

Det er egentlig det, jeg gerne vil spørge ministeren om: Mener ministeren, at de regler, vi har i dag med screeninger for de mindste af udvidelserne og VVM-redegørelser for de store udvidelser, er gode nok? Er de regler gode nok til at sikre, at vi får beskyttet vores sårbare natur, at vi får beskyttet vores drikkevand og får beskyttet vores naboer? Er de gode nok til at give et redskab til at sige nej, og er de gode nok de steder, hvor man giver pligt til at sige nej, når en landmand kommer og beder om en udvidelse?

Det mener jeg ikke de er. Jeg vil gerne høre, hvad ministerens holdning er.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt): Nu har vi jo haft en stor debat om præcis de samme forhold i dag. Det generer ikke mig, at vi måske tager den én gang til, men jeg vil blot sige, at det er helt klart, at VVM-direktivet ikke er til at tage fejl af.

I VVM-direktivet bliver man gjort opmærksom på den kumulative effekt, altså den effekt, der fortæller, hvilket tryk der er i det område, man her diskuterer, og det betyder strengt taget – det er også derfor, at en del landmænd ikke bryder sig om den kumulative effekt – at man kan gå ind og sige: Jamen i det her område er der så hårdt et tryk, så selv om det enkelte landbrug i grunden lever op til forudsætningerne for at kunne få lov til at udvide med et antal dyreenheder, kan landmanden alligevel ikke få lov til det, fordi det kumulative tryk er for højt.

Det er amterne, der har den mulighed. Vi har jo tidligere i dag været inde på, at man måske ikke i amterne lever op til de ting, der står i VVM-direktivets bilag. Jeg har sagt ved en anden lejlighed, at jeg selvfølgelig vil tage en snak med amterne om det, når jeg mødes med dem.

Det andet, som man kan diskutere heri, meget præcist faktisk, er, at når man laver de her VVM-høringer, er det i hvert fald helt klart, at man får en voldsom debat, ikke på den måde, at den måske er dramatisk, voldsom betyder bare, at det er et stort arbejde, der ligger til grund, når man vurderer de ting.

Det gælder sådan set også for den aftale, som vi har diskuteret før, nemlig anmelderordningen, hvor vi altså går ind og siger, at hvis det er sådan, at vi har nogle ansøgninger, der dels er meget små, dels er meget miljøenkle, må vi lave et system sammen, og det er så det, vi har udviklet sammen med landbruget og Amtsrådsforeningen. Her må vi så prøve at udvikle et system, sådan at vi kan få de sager sorteret fra, der er meget enkle, og kan bruge ressourcerne på de svære sager.

Kl. 19.15

Men generelt vil jeg sige omkring det, at habitatdirektivet meget væsentligt rummer et krav om en konsekvensvurdering af, om en given plan eller projekt, som eksempelvis etablering af nyt større svinebrug, vil skade et udpeget område eller forstyrre de arter, området er udpeget for at beskytte, at der har jeg nævnt, at viser en

konsekvensvurdering, at en plan eller et projekt for det første kan skade et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet, for det andet vil indebære forringelse af områdets naturtype eller for levestederne for arterne og for det tredje kan medføre forstyrrelse, der har betydelige konsekvenser for de arter og områder, det er udpeget for at beskytte, ja, så kan planen eller projektet ikke vedtages. Og der kan derfor heller ikke gives dispensationer eller tilladelser til igangsætning heraf.

Det er klart, at når vi går ind og ser på hele naturbeskyttelsesloven i efteråret, så vil vi også ved den lejlighed se på, om der er nogle ting, der skal ændres. Det er ikke sådan, at jeg nu har fundet frem til dem og sagt, at det er det, vi skal gøre, men vi ved jo, at naturbeskyttelsesloven skal revideres til efteråret, og det skal skovloven og det skal alle habitatbestemmelserne. Så derfor bliver der nok at tage fat på.

Men i lyset af de ting, der er nu, er der ingen grund til, at vi skulle gå ind og lave de her ting på det her tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg takker for redegørelsen, men jeg synes ikke helt, at det var det, jeg spurgte om, som ministeren redegjorde for. Så derfor vil jeg godt prøve at stille spørgsmålet lidt mere præcist.

Jeg er med på, at vi skal overholde VVM-direktivet. Selvfølgelig skal vi det. Det kan man implementere på forskellig vis. Det har landene gjort på forskellig vis. I Danmark har vi valgt at gøre det via regler for VVM, som gælder for de største husdyrbrug, altså en vurdering af virkning på miljøet. For dem, der ligger under, har vi screeningsregler, så man skal vurdere, om det er nødvendigt at lave sådan en VVM-redegørelse.

Det, jeg gerne vil bede ministeren forholde sig til, er: Er de regler her formelt, som de ser ud på papiret, gode nok til at sikre vores drikkevand, til at sikre vores naboer, til at sikre vores sårbare natur? Det er den formelle del af det.

Den anden del er den reelle del. Bruges de også offensivt og stramt nok ude i amterne efter ministerens opfattelse? De bruges jo meget forskelligt. Det er jo meget forskelligt, hvor stramme krav man stiller, hvilken procedure man har i amterne. Men mener ministeren, at de nuværende regler er gode nok på papiret og på den måde, de bliver anvendt ude i amterne? Det mener jeg ikke de er. Men jeg vil gerne høre mini-

sterens opfattelse af det meget præcise spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Ja, jeg er ikke bekendt med, at man generelt vil sige, at de her regler ikke virker. At der ikke skulle kunne forekomme en fejl, tror jeg man skal passe gevaldigt på med at sige, men jeg har ingen meldinger om, at det generelt ikke er i orden.

Det er klart, at man har det udtryk, og det har jeg sagt én gang, at det er den kumulative effekt. Og der har jeg sagt, at lige det synspunkt vil jeg rejse over for amterne.

Men ellers efterlader den holdning, som jeg har mødt ude omkring – jeg har jo også besøgt alle amtsråd – mig generelt ikke i en situation, der gør, at jeg mener, at reglerne ikke gør det. Men noget af det, der optager regeringen meget, er, om vi har sikret, at den øvrige del af befolkningen, altså dem, der bor i nærheden af de her landbrug og svinebrug, så de også føler, at informationen er god nok. Det er noget af det, der vil optage os, også når vi er inde og kigge på naturbeskyttelsesloven. Så dér kan man sige, at der altid vil være en diskussion, men det er sådan mere informationsviden af det.

Det andet, spørgsmålet gik på her, var jo mere, hvordan amterne bruger det. Men ud over det kumulative princip har jeg ikke nogen meldinger om, at det skulle være noget generelt, at amterne ikke gør det, de skal.

Formanden:

Så tager vi fat på ordførerrækken. Hr. Eyvind Vesselbo.

Eyvind Vesselbo (V):

Indholdet i det beslutningsforslag, der ligger her, er jo af fru Pernille Blach Hansen blevet lanceret mange gange i medierne i det sidste halvandet års tid. Jeg må jo anerkende, at fru Pernille Blach Hansen kæmper for sagen, og man kan jo kun se positivt på, at der er nogen, der kæmper for en sag.

Men derfor må det undre, at denne her sag ikke, når nu fru Pernille Blach Hansen kæmper så meget for den, blev gennemført i de 8, næsten 9 år, som den tidligere regering sad, og hvor man havde miljøministeren, som kunne have gennemført det her.

Når man så læser forslaget og bemærkningerne, bliver det lidt tragikomisk, fordi der står, at

miljøtilstanden er alarmerende. Ja, det kan jo ikke ses som andet end et voldsomt angreb på den tidligere miljøminister, hr. Svend Auken, og den miljøpolitik, der blev ført, når nu miljøtilstanden er alarmerende efter 9 år med socialdemokratisk regering og miljøpolitik. Men det bliver jo ekstra sjovt, når hr. Svend Auken selv er medforslagsstiller til beslutningsforslaget.

Kl. 19.20

Så der er altså her tale om en sjælden form for selverkendelse fra den tidligere miljøministers side af, at den tidligere regerings miljøpolitik ganske enkelt ikke var god nok.

Men selverkendelsen og selvransagelsen i forbindelse med den tidligere førte miljøpolitik har nu nok fået et for dybt tag i forslagsstillerne. Det er jo nemlig ikke så galt, som vi tidligere har været inde på, med miljøet – at det er alarmerende, eller hvad der nu ellers er blevet sagt i løbet af dagen i dag om miljøtilstanden.

Men det er ganske klart, at den førte miljøpolitik ikke var optimal under den tidligere regering. Derfor er det korrekt opfattet af forslagsstillerne, at der skal nogle nye ting til, men det er bare ikke det her beslutningsforslag.

Når nu man fra socialdemokratisk side har erkendt sin begrænsning i de miljøpolitiske initiativer, så er der nu alle muligheder for, at vi i fællesskab, altså regeringen og Socialdemokratiet og andre partier, kan gøre noget for at undgå forringelser af vores miljø og natur fremover.

Når jeg siger i fællesskab, så er det jo, fordi vi som forligsparter er i gang med en vurdering af Vandmiljøplan II og dermed en forberedelse af Vandmiljøplan III. Det virker derfor mærkeligt, at vi lige midt i det arbejde skal tage stilling til et beslutningsforslag, som jo netop rummer nogle af de elementer, som nævnes i Vandmiljøplan III.

Man må derfor spørge Socialdemokratiet og fru Pernille Blach Hansen, om det forslag er en melding om, at man ikke længere ønsker at være med i det her vandmiljøforlig. Det har jeg spurgt om før. Ja, ja, men det må jo så være en svips, at man er kommet til at fremsætte det her forslag. Er det, fordi man er utilfreds med sin egen miljøindsats i 1990'erne, eller hvordan hænger det sammen?

Det er svært at se, når man går helt konkret ind i forslaget, hvorfor et gennemsnitslandbrug, der ligger i et område, der ikke er særlig sårbar, skal have en individuel miljøgodkendelse. Det er vel det, der er sagens kerne. Derimod er der områder, der har særlige behov for beskyttelse

af miljø og natur, hvor det ikke er utænkeligt, at man kunne have en individuel tilgang til regulering af landbruget.

Beslutningsforslaget indebærer et voldsomt bureaukrati med mange tusinde miljøgodkendelser, uden at man af den grund nødvendigvis får et bedre miljø. Her er det ikke mest miljø for pengene, som Venstre ønsker det, men derimod mere bureaukrati for pengene. Derfor er vi ikke med på den sag.

Så er der planloven. Forslaget bærer præg af, at Socialdemokratiet ikke helt har rystet chokket over vedtagelsen af den nye planlov af sig. I beslutningsforslaget foreslår man at fjerne den del af de paragraffer, der netop blev vedtaget som en forbedring i den nye planlov. Derfor er det beslutningsforslag kun et stort, tomt slag i luften.

Nu er planloven endelig blevet afbureaukratiseret, decentraliseret, så at tro, at det vil blive lavet om, er for naivt. I Venstre er vi meget tilfredse med de ændringer, der blev vedtaget i den ny planlov.

Så alt i alt må vi sige, at vi med hensyn til alle punkter i det her beslutningsforslag omkring reguleringen, men også omkring planloven, ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

På et tidligere tidspunkt af dagen, hvor hr. Eyvind Vesselbo også havde haft et indlæg, forudså hr. Jørn Jespersen, at det formentlig ville være muligt for hr. Eyvind Vesselbo at nå ned på et rekordagtigt lavt debatniveau eller noget i den stil – jeg kan ikke huske den præcise formulering, men det var noget i den stil.

Man må desværre sige, at det i rimelig grad ser ud til at prognosen går i opfyldelse. Det bevæger sig støt ned ad skråplanet. Mage til polemik!

Jeg vil bare sige til hr. Eyvind Vesselbo, at det jo er interessant, for hr. Eyvind Vesselbo har åbenbart ikke hørt det synspunkt, jeg kom med tidligere på dagen, nemlig at når det er gået så dårligt med vandmiljøplan og andre ting, så er det jo, fordi den tidligere regering lod sig trække rundt ved næsen af Venstre. Man kunne ikke lave noget, uden man absolut ville lave det i forlig med Venstre.

Nu truer hr. Eyvind Vesselbo så med ikke at ville have Socialdemokratiet med i en ny vandmiljøplan. Men jeg håber sandelig heller ikke, at Socialdemokratiet under den nuværende rege-

ring stadig væk vil lade sig trække rundt ved næsen af Venstre.

Kl. 19.25

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Ja, jeg er ikke så overrasket over, at Venstre ikke vil være med til at stille krav til landbruget. Det vidste jeg godt. Men det, jeg vil spørge Venstres ordfører om, er principperne. Er Venstre enig i, at vi skal have alle de særregler væk, som gælder for landbruget, og så i stedet for behandle landbruget på lige fod med alle andre, både når det gælder miljøpolitik, og når det gælder planlov?

Det andet, jeg gerne vil spørge om, er: Synes Venstre ikke, det kunne være tillukkende at sige til andre: Nu har vi haft et landbrug i mange, mange år. Det udvikler sig, nu er det blevet en industri; vi har svinefabrikker, vi har kæmpe fabrikker med dyr m.v. Er det ikke på tide at sige: Det her er en industri, lad os regulere den som sådan og så lave 8-årige individuelle miljøgodkendelser, ligesom vi gør for øvrige del af industrien?

Jeg synes, det vil være formålstjenligt, hvis vi kunne gå ind og lave en mere individuel regulering, der tog mere højde for den lokale natur, det lokale grundvand. Synes Venstre ikke også, at det kunne være en smaddergod ide? Så må man bare komme med nogle indspil, hvis der er et lille hjørne her og der, der skal finpudses.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Ja, nu skal jeg jo så passe på, hvad jeg siger, for vi skulle jo nødig længere ned på bunden, som hr. Keld Albrechtsen siger. Men det var jo ikke mig, som sagde, at vi havde indgået en aftale om Vandmiljøplan II med en forkert partner. Det var hr. Torben Hansen. Og derfor er det vel meget naturligt, at jeg spørger Socialdemokratiet, om man, når man mener, at det er en forkert partner, man har indgået et forlig med, så har et problem med at arbejde videre.

For det er vel en erkendelse, at hvis det er en forkert partner, man har indgået forlig med, så må man gøre op med sig selv: Vil man fortsætte? Og derfor mener jeg, det er meget reelt – det spørgsmål ligger vel på et højt niveau – at spørge hr. Torben Hansen eller fru Pernille Blach Hansen, om de stadig mener, det er en forkert partner, de har indgået forlig med, for så må de jo ligesom tage konsekvensen. Det gør vi ikke.

Vi mener sådan set, at det, der blev vedtaget, var udmærket.

Og når fru Pernille Blach Hansen spørger, om vi – og det må jo så være specielt omkring planloven – vil ophæve landbrugets særstilling, ja, så mener jeg, at det jo er en del af de ændringer, der kom med planloven, at landbruget skulle kunne få lov at udvide med nybebyggelser eller med erhverv ved siden af. Det er jo svært at lave en lovgivning for byerne, som giver landmændene ret til at udvide deres jord eller deres bygninger, for de ligger jo faktisk på landet. Så det er lidt svært, når det ikke er landbruget, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg står selvfølgelig ved, hvad jeg tidligere har sagt om Vandmiljøplan II, og at vi meget gerne deltager i en Vandmiljøplan III.

Med hensyn til planloven tror jeg, at hr. Vesselbo har mislæst forslaget. Her gør vi nemlig ikke alene op med de ting, som den borgerlige regering og Dansk Folkeparti har indført, vi gør også op med den traditionelle særstatus, som landbruget stort set altid har haft i Danmark. Landbruget er den eneste industri, der har krav på at få nogle bygninger, hvis det er nødvendigt af hensyn til driften. Det har tøjfabrikanten eller chokoladefabrikanten, der ligger tæt på noget, der måske skal være en motorvej, ikke. Det er kun landbruget.

Synes Venstre ikke, det er en urimelig forfordeling af ét erhverv på bekostning af samtlige andre erhverv i Danmark?

Og så vil jeg spørge: Mener Venstre ikke, der er brug for, at vi nu laver en mere individuel regulering af landbruget, som tager højde for den lokale natur, som tager højde for, hvor det gode grundvand er, i stedet for at vi bare har nogle generelle regler for det ganske land, når vi jo godt ved, at geografi og nedbør m.v. varierer, og at der derfor skal tages mere individuelle hensyn?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det er jo egentlig nogen mærkelige spørgsmål. Om landmændene skal have lov til at udvide deres landbrugsejendomme, og om det skulle være en særstatus?

Jamen det er jo altså kun de bygninger, som ligger nær de bygninger, der ligger der i forvejen, man har lov at udvide, og de ligger jo på

landet, ellers var det jo ikke landbrug. De ligger jo ikke inde i byen. Så det er da et underligt spørgsmål. Det er jo det, der ligger i hele planlægningen af det her.

Og det andet spørgsmål: Det, som fru Pernille Blach Hansen foreslår, er jo det, som Socialdemokratiet altid foreslår, når der skal laves nogle ting. Enten skal der bruges en masse penge, eller også skal der en masse bureaukrati til, eller også er det begge dele. Det er jo faktisk det, der er tilfældet her; det er bureaukrati ved reguleringen, og det er penge ud af lommen. De to ting giver ikke mest miljø for pengene – det var det, jeg sagde i min ordførertale – for det giver faktisk det modsatte, nemlig mere bureaukrati for pengene.

Derfor er vi selvfølgelig ikke med på dét.

Kl. 19.30

Formanden:

Fru Pernille Blach Hansen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Hr. Vesselbo har desværre helt misforstået effekten. Han må have læst et andet forslag. Det her forslag vil give bedre beskyttelse af drikkevand, bedre natur og flere hensyn til naboerne.

Men hr. Vesselbo kender åbenbart ikke helt planlovshistorien, for det, det handler om her, er f.eks. også, at vi vil fratage landbruget mulighed for bare at opføre nybyggeri, som erhvervsmaessigt er nødvendigt for den pågældende bedrift. En sådan ret har andre erhverv faktisk ikke. Det var alene det, jeg bad hr. Vesselbo forholde sig til.

Men jeg ville gerne høre: Er Venstre ikke enig i, at der er brug for strammere miljøkrav til landbruget, især de steder, hvor der er godt drikkevand, sårbar natur og nogle nabohensyn, man er nødt til at tage væsentlig mere alvorligt, end man har gjort hidtil?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

De ting, som fru Pernille Blach Hansen spørger om her, er jo dem, vi er i gang med, men bare ikke på den måde, som fru Pernille Blach Hansen foreslår det i det beslutningsforslag, der ligger. For det beslutningsforslag, der ligger her, vil koste omkring 0,5 mia. kr. i omkostninger, og det er jo mærkeligt at skulle bruge 0,5 mia. kr. på noget, vi godt ved i forvejen, nemlig at det er

kvælstof og fosfor, som er problemerne. Det er netop det, vi tager fat i i Vandmiljøplan III, og som vi har taget fat i i Vandmiljøplan II. Så det er svært at se, hvordan vi egentlig kommer videre på en bedre måde end det, vi er i gang med, nemlig det, som vores partier i fællesskab er i gang med at planlægge og udvikle i Vandmiljøplan III.

Der er ingen grund til at smide 0,5 mia. kr. i grams bare for at finde ud af noget af det, vi ved i forvejen, nemlig at det er kvælstof og fosfor, som er hovedproblemet. Samtidig skal vi i Vandmiljøplan III ind og kigge på bl.a. vandrammedirektivet, nemlig den regionale indsats på de sårbare områder. Det er der da ingen grund til at bruge 0,5 mia. kr. på, bare fordi Socialdemokratiet ikke kan lade være med at markere sin miljøpolitik alene ved at bruge penge og forøge bureaukratiet.

Vi er altså ikke med på det. Det vil jeg godt sige ganske klart.

Formanden:

Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Jørn Dohrmann (DF):

Nu er forhandlingerne om Vandmiljøplan III gået i gang, og med det forslag ønsker man at holde Dansk Folkeparti uden for Vandmiljøplan III. Samtidig har man indset, at hvis der skal ske stramminger på miljøområdet, skal det også ske sammen med Dansk Folkeparti. Man kan foranlediges til at tro, at forhandlingerne er ved at køre fast, siden man kommer med disse forslag på nuværende tidspunkt.

Man kan også komme helt i tvivl om, hvad det egentlig er Socialdemokratiet vil. Nogle socialdemokrater ønsker at få oprettet miljøzoner, hvor der så ikke skal laves VVM-redegørelse, og man kan derfor med rette spørge: Hvad er det, Socialdemokratiet egentlig vil? Er det et tiltag for at se barsk ud, men indeni er man blød som smør? For man kan også se, at den tidligere miljøminister i februar 2001 udtalte, at der var gjort kolossalt meget, bl.a. med harmonikrav og andre ting, netop over for svinebrug.

Med dette forslag opfordrer man direkte til at lave store herregårde, for når de små planteavlere med 31 ha skal lave en stor og omfattende VVM-redegørelse, som måske koster op til 25.000 kr. plus et årligt gebyr, så vælger mange sandsynligvis at sælge, fordi omkostningerne bliver for høje. Hvorfor skal skæringspunktet lige være ved 30 ha? Vi ved jo alle sammen, at

en, der har 29,5 ha, kan belaste miljøet meget mere end en, der har 30 ha, hvis vedkommende opfører sig tåbeligt.

Man lægger samtidig op til, at der skal lægges en del over til amterne med den risiko, at vi får op til 14 forskellige systemer. Det er vi heller ikke så glade for.

Kl. 19.35

Dansk Folkeparti ønsker simple regler, enkle og effektive regler. Dermed også ét indberetningssystem, ikke et system, hvor man skal indberette til ti forskellige steder. Det er vi modstandere af.

Med hensyn til ændringer af planloven synes vi, at det er godt, at man har åbnet op for muligheden for, at man kan starte ny virksomhed i de eksisterende bygninger ude på landet. Her ved Socialdemokratiet udmærket godt, at der er tale om små erhverv, det vil sige ikke over fem ansatte. Det er jo vigtigt, at vi i det åbne land ikke af-folker hele området. Men vi skal bibeholde de små skoler i landkommunerne for at beholde handelslivet der.

Det har også vist sig, at folk, der er vokset op på landet, ikke har så meget allergi som dem, der vokser op i byerne. Derfor vil Dansk Folkeparti gerne være med til at gøre noget for sundheden og velværen i de små landkommuner.

Vi har også set et tilfælde fra Kolding: En ung mand sad i rullestol og arbejdede sammen med sine forældre på en gård, og han kunne ikke få tilladelse til at bygge en bolig, så han kunne få sit eget liv. Med det eksempel i baghovedet mener jeg, at Socialdemokratiets socialpolitik er kørt helt af sporet. Hvorfor vil man dog være imod en sådan familie?

For os er det også vigtigt, at man kan bygge eksempelvis gylletanke, hvor man har brug for dem. Som det var tilfældet før i tiden, skulle det være ved siden af gården, og så skulle man transportere gyllen forbi en masse huse ude på vejen og genere mange folk. Nu er der åbnet op for, at gylletanken kan bygges ude på marken. Nu mangler vi bare, at vi også kan bygge stalde-derude, hvor vi skal bruge dem, så vi kan få lugten væk fra de mulige naboer.

Så det bliver en total afvisning fra Dansk Folkepartis side til forslaget i dets nuværende udformning, og vi ser da også frem til at blive inddraget i forhandlingerne om Vandmiljøplan III, hvis de nuværende forligspartier falder fra, eller hvis de tillader det.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg tror nok, det er rigtigt, hvad jeg hørte i starten af hr. Jørn Dohrmanns ordførertale. Der blev det sagt, at hvis der skal ske stramminger på miljøområdet, skal det ske sammen med Dansk Folkeparti. Det er ikke sikkert, det var det, der var ment. Men det var i hvert fald det, der blev sagt.

Så vil jeg da gerne høre: På hvilke områder mener hr. Jørn Dohrmann, at B 146 omkring regulering af landbruget er for svagt? Hvor vil man gerne have det strammet op? Og så kan det da godt ske, at vi gerne vil deltage i det.

Jeg er selvfølgelig helt på det rene med, at det nok ikke er det, Dansk Folkeparti vil i sidste ende, men det vil være en meget interessant indgangsvinkel til tingene.

Hr. Jørn Dohrmann siger, at der også skal laves ét indberetningssystem. Jeg må rent faktisk gøre opmærksom på, at i selve beslutningsforslaget bliver der også lagt op til en enstrengt myndighedsstruktur. Det må jo også være noget, som Dansk Folkeparti kan støtte på baggrund af ordførerens tale.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Først vil jeg gerne bede Dansk Folkeparti påvise et eneste sted, hvor der er sket opstramminger af miljøindsatsen med Dansk Folkeparti som støtteparti for den nuværende regering.

Det andet er, at jeg gerne vil bede Dansk Folkepartis ordfører forholde sig til: Mener Dansk Folkeparti, der er brug for en strammere miljøregulering af landbruget, sådan at der bliver strammere krav de steder, hvor man f.eks. har det gode drikkevand, der, hvor den sårbare natur er, og der, hvor der er naboproblemer?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Til fru Pernille Blach Hansen vil jeg da gerne give et entydigt svar, når vi kigger tilbage i tiden på, hvor der er sket opstramminger. Vi kan f.eks. nævne bundmaling. Er det ikke et konkret tilfælde, hvor der er sket opstramning i forhold til den svage miljøpolitik, som den tidligere regering har ført?

Her ser man et tydeligt eksempel på, at der sker noget på det område. Man bliver ikke bare ved med at være svage i koderne og undgår at lave nogen faste aftaler. Nu er der lavet en aftale, og vi ser selvfølgelig igen på den om et stykke tid; om det, vi har lavet, er godt nok.

Til hr. Torben Hansen vil jeg også sige: Selvfølgelig er der nogle elementer i forslaget, hvor vi kan sige, at det er nogle gode tiltag, og dem ønsker vi at arbejde videre med. Men det skal jo ikke være sådan, at vi stemmer for nogle forslag, der kommer her i Folketingssalen, men så ikke får lov til at være med i Vandmiljøplan III. Vi ønsker at være med på hele linjen og ikke bare tage nogle små, enkelte bider, hvor vi kan sige: Jamen det kan vi godt stemme for, og så får man det igennem Folketingssalen.

Kl. 19.40

Men man ønsker fra Socialdemokratiets side ikke at have os med til de reelle forhandlinger om Vandmiljøplan III. Tænk, hvis man nu var åben fra socialdemokratisk side og sagde: O.k., kom med til forhandlingerne, så ser vi, hvor langt vi kan komme. Men det ønsker man jo overhovedet ikke. Eller er der en ny tone fra Socialdemokratiet? Jeg vil da hilse det velkommen, hvis man ønsker at gå den vej. Så jeg siger da ja tak, hvis man åbner til forhandlingerne på den her måde.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes ikke, at bundmalingseksemplet var så velegnet, for så vidt jeg husker, er det faktisk lempeligere nu end det, der var under den tidligere regering, hvor der var et forbud mod giftig bundmaling. Man lad nu det ligge. Det, vi diskuterer her, er landbruget.

Jeg synes ikke, at hr. Jørn Dohrmann svarede. Nu kan jeg jo sige det, som hr. Jørn Dohrmann har påpeget mange gange – hvis ministeren ikke lige p.t. sufflerer, så kan hr. Jørn Dohrmann måske høre efter mit spørgsmål – at vi er nødt til at gøre noget over for landbruget, nemlig få strammet op på miljøreguleringen, så vi sikrer et godt drikkevand i fremtiden, bedre beskyttelse af de sårbare naturområder og bedre naboforhold? Hvis hr. Jørn Dohrmann er enig i det, så er Socialdemokratiets svar på den udfordring her. Men hvad er Dansk Folkepartis svar? Skal der strammes op, eller skal der ikke strammes op?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan jo sige, at der er mange andre ting. Hvis vi skulle stå og remse alle de ting op, som vi har fået igennem, kunne vi stå her til midnat. Jeg ved ikke, om det er det, fru Pernille Blach Hansen ønsker.

Vi kan jo igen tage de her adgangsforhold, der er lavet omkring adgang til arealer. Det er jo en frivillig aftale, men det er jo igen en god aftale, som er lavet på foranledning af den nye regering, og så står vi jo selvfølgelig bag ved de her aftaler. Det synes jeg er godt.

Dermed er det også signaleret, at vi ønsker, at der skal ske noget på området. Der skal ikke være en stilstand eller en tilbagegang. Men vi ønsker ikke at støtte sådan et beslutningsforslag, som bliver fremsat her, og så bare sige god for det og stemme det igennem, uden at vi er med til de forhandlinger. Vi vil være med hele vejen. Ellers kan vi da ikke bare sidde og give vores stemmer til sådan nogle ting, når vi ikke får nogen indflydelse på det, man gerne vil have udmyntet.

Hvis man gerne vil have en reel debat, så må man tage den debat i både udvalget og også hen over forhandlingsbordet. Man må tage en debat om, hvad det er, man ønsker. Man kan ikke bare komme og sige: Vi vil have det hele, men vi vil ikke give noget den anden vej.

Formanden:

Fru Pernille Blach Hansen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nu kommer der én sidste chance for at svare på det spørgsmål, jeg har forsøgt at få svar på to gange: Mener Dansk Folkeparti, at der skal ske opstramninger over for landbruget, og hvis ja, hvad skal de så gå ud på?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Hvad skal der ske stramninger på rundt omkring? Vi har jo også sagt, at vi gerne vil se på hvert enkelt område. Hvor er miljøbelastningen? Men ikke f.eks. at man laver en overordnet vurdering af det hele. Vi har sagt, at det ønsker vi man skal have med ind i de her ting.

På kemikalieområdet har vi jo også – hvis vi nu lige kommer med, hvad vi mere har opnået – afsat en ekstra del penge. Det er også et resultat, som Dansk Folkeparti har været med til at få igennem.

Kemikalieområdet er noget, der også lægger os på sinde, altså at man ikke bare tillader alle mulige forskellige stoffer. Det er også noget af det som vi har sagt bl.a. om bundmaling, nemlig at man strammer op på det her. Så det er noget

af det, der ligger os meget på sinde. Der kan vi også sige: Hvis vi først kan gøre noget ved at få lavet frivillige aftaler, og hvis landbruget ikke vil være med til det – nu tænker jeg også på pesticider – så er vi med på, at der skal ske stramninger.

Det havde vi jo i den tidligere debat, da vi snakkede om de stoffer, som Enhedslisten gerne vil have forbudt. Hvis der sker en skadelig påvirkning på mennesket og på miljøet, så er vi parate til, at der skal ske stramninger, men vi gør det ikke på et usagligt grundlag, hvor vi ikke har beviserne i orden, så vi kan tage den faglige vurdering af de her sager.

Derfor siger vi: Tag det nu stille og roligt, lad os få den ekspertvurdering på de her områder, inden vi træffer beslutningen, og inden vi gør os selv til grin, hvis man finder ud af, at stofferne ikke var skadelige.

Kl. 19.45

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken, fru Nina Berrig.

Nina Berrig (KF):

Det er på en måde forståeligt, at fru Pernille Blach Hansen benytter lejligheden til nu at markedsføre sine gode ideer og intentioner omkring, hvordan man ønsker at forbedre miljøet, men som en del af regeringen finder Det Konservative Folkeparti, at det på nuværende tidspunkt er alt for tidligt at påbegynde lovarbejde vedrørende landbrugets miljøpåvirkning, og det samme gælder landbrugets særstilling i planloven.

Vi står over for, at Vandmiljøplan II skal slut-evalueres. Hele spørgsmålet om tabet af kvælstof for landbruget har vi et forlig om i form af en aftale om Vandmiljøplan II. Den aftale udløber ved udgangen af året, og vi er allerede godt i gang med at få evalueringen på skinner.

Vi mener, at det er forhastet at begynde at forholde sig til mulighederne for at reformere landbrugets miljøpåvirkning på nuværende tidspunkt. Vi anser det for rigtigst at afvente de igangværende evalueringer samt bruge den fornødne tid til at udarbejde et fagligt grundlag for et sådant lovarbejde.

Det Konservative Folkeparti anser det endvidere, som det er foreslået af forslagsstillerne, for særdeles uhensigtsmæssigt at opstille faste godkendelsesregler, som skal være landsdækkende. Vi finder det langt mere rigtig, at der som nu

foretages en individuel vurdering i forhold til de faktuelle omgivelser.

Det er Det Konservative Folkepartis opfattelse, at det foreliggende forslag synes at medføre et unødigt ressourcospild, som reelt ikke er miljøforbedrende. Vi kan ikke anbefale forslaget.

Til hr. Jørn Dohrmann: Vi er nu ikke så bekymrede for at involvere amterne i planlægningen. Vi har en god tro på, at lokale påvirkninger og lokalt kendskab er af absolut stor værdi.

Formanden:

Hr. Jørn Jespersen som ordfører.

Jørn Jespersen (SF):

Der bliver talt om, at det her forslag risikerer ellers med sikkerhed vil indføre en masse bureaukrati på landbrugsområdet. Det tror jeg da ikke man kan afvise helt, men jeg vil bare advare imod den præmis, der ligesom ligger i det udsagn, nemlig at vi i dag har en enkel, smidig og velfungerende regulering af landbrugsområdet uden bureaukrati, uden skemaer, uden kontrol, uden offentligt ansatte, der griber ind, for det er vel ikke et helt retvisende billede af situationen.

Tværtimod må man vel sige, at regulering af landbruget, af landbrugets gødningsanvendelse bare for at tage et enkelt eksempel, i dag er ekstremt bureaukratisk med generelle regler, med undtagelser, med skemaer og kontrol og offentligt ansatte, som skal eller i hvert fald forventes at regulere og kontrollere og gribe ind.

Derfor synes jeg da, at det er helt relevant at diskutere, om man kan lave en regulering af landbruget, som både er mere smidig og mere effektiv end den, vi har i dag, og jeg ser forslaget som et bud på at tale om en ny regulering og en ny reguleringsform.

Det kunne så også være anvendelse af økonomiske virkemidler, som jeg tror på en række punkter både ville være mere effektive og langt mere smidige og ubureaukratiske end det, man har i dag.

Regeringen tilkendegiver jo også i sit oplæg om grøn markedsøkonomi, at det vil man gerne, ganske vist ekstremt ukonkret og upræcist, men dog alligevel som en hovedoverskrift: Brug af økonomiske styringsmidler i landbrugspolitikken.

Jeg synes, det kunne være konstruktivt at få en mere præcis diskussion af, på hvilke områder man kunne forestille sig en grøn markedsøkonomi, brug af økonomiske styringsmidler, hvor det er den enkelte landmand, der derefter træffer

den beslutning, som ud fra et samlet synspunkt gavner miljøet, fordi det også gavner hans egen økonomi.

Jeg synes også, at det var værd at overveje, om erfaringerne med individuelle miljøgodkendelser, som vi har fra industrien, tilsiger en øget brug af dem i landbruget. Det er ikke det samme som at sige, at det skal være præcis efter den model, som Socialdemokratiet foreslår, eller at størrelsesforslaget er rigtigt, det kan jeg ikke vurdere på nuværende tidspunkt, men det er jo ikke sådan, at miljøgodkendelser kun er en ulempe heller ikke for den enkelte landmand. De muliggør, at man kan tage nogle meget lokale, fleksible hensyn til den enkelte bedrift og det opland, som den ligger i, med hensyn til kulturværdier, talegrænser, landskaber, naboer, og de indebærer da også en mulighed for, at den enkelte landmand eventuelt via den konsulentbistand, der jo også ligger i det at lave en miljøgodkendelse, eventuelt kunne få nogle gode ideer, som både optimerede driften og måske var til fordel for indtjeningen i virksomheden.

Kl. 19.50

Det er da en af erfaringerne fra industrien, at man faktisk får noget bistand til at gøre tingene mere fornuftigt og bagefter må sige, at man både fik en økonomisk fordel ud af det og en miljø-mæssig gevinst.

Så det forslag synes jeg er værd at overveje, men det skal ses i sammenhæng med de mere generelle virkemidler, de økonomiske virkemidler. Vi synes, det er, kan man sige, et godt debatoplæg til at få en mere overordnet debat.

Når man så henviser til vandmiljødiskussionen, så er det da rigtigt, at det her ikke kan ses uden også at ses i sammenhæng med diskussionen om en Vandmiljøplan III, men omvendt bliver man også nødt til at se i øjnene, at den kommende vandmiljøplan næppe eller for at sige det stærkere med meget, meget stor sandsynlighed ikke vil løse alle de problemer, vi har med miljø, naboer osv. i det nuværende landbrug. Men vi kan da håbe på, vi på kvælstof/fosforområdet kommer langt med den vandmiljøplan og dermed får en del af svaret på de problemer og udfordringer, vi har.

Forslaget her nævner en enstrengt myndighedsstruktur, og jeg er ikke helt klar over, hvad det er, man tænker på i den sammenhæng, men det synes jeg er værd at overveje meget nøje, for hvis det er kommunerne, men det tror jeg ikke det er, der skulle være den enstrengede myndighed, så tror jeg, der er mange kommuner, der

ville få meget svært ved at leve op til det både ressourcemæssigt og på en måde, som natur og miljø kunne være tjent med.

Forslaget peger jo også på en øget naturindsats på de enkelte landbrugsbedrifter, og det tror jeg bliver helt afgørende i fremtiden. Hvis vi skal sikre en rig og mangfoldig natur i Danmark, og det skal vi, så kan vi ikke nøjes med de udpegede naturområder, altså EU-områderne og nationalparkerne, hvis de skulle gå hen og blive til noget, så er vi nødt til at tænke i grønne korridorer og i helheder, sådan at der bliver skabt en sammenhæng. Derfor er naturplejen og naturindsatsen og naturindholdet på den enkelte landbrugsbedrift også et meget væsentligt element, og det skal vi have styrket på den ene eller på den anden eller på den tredje måde.

Så er der endelig spørgsmålet om landbruges særstilling i forhold til planloven. Jeg synes, det er forældet, og jeg synes, det er forargeligt, at landbruget som det eneste erhverv har en naturgiven ret til at udvide sin bedrift, hvis der er brug for det, og det vil sige, hvis landmanden føler, han kan tjene penge på det. Alle andre erhverv må somme tider sige, at det ikke kan lade sig gøre, fordi de ligger et sted, hvor der ikke er ekspansionsmuligheder, og det burde selvfølgelig også gælde for landbruget.

Så vi synes, det er et godt debatoplæg, støtter det i den videre diskussion uden at give tilsagn om alle enkeltelementerne i forslaget.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt lige spørge hr. Jørn Jespersen: Mener hr. Jørn Jespersen, at det er i orden at indføre større bedrifter, hvis man måler den direkte miljøbelastning og dermed måske investerer i et nyt, hvad kan man sige, ligesom gyllesepareringsanlæg; altså at man laver en bevidst handling for at få mindre miljøbelastning på det enkelte område?

Hvis det kan vise sig at give en mindre miljøbelastning, er det så SF's opfattelse, at det er i orden at udvide de her bedrifter så?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Vi synes generelt, det er en dårlig måde at regulere på at stille krav til den enkelte bedrifts størrelse, ligesom vi synes, at det ville være oldnordisk at sige til den enkelte industrivirksomhed, at den kun må have en omsætning op til et vist

niveau, og derefter har staten bestemt, at enhver yderligere omsætning er forbudt.

Det er en nødløsning, som vi kun skal have, indtil det tidspunkt hvor vi kan regulere det enkelte landbrugs miljøpåvirkning, set i sammenhæng med andre landbrugs miljøpåvirkning og set i sammenhæng med naturens og miljøets tålegrænser.

Vi ville helst være i en situation, hvor vi kunne sige til landbruget: I producerer da bare alt, hvad I kan, I skal bare overholde nogle miljøkrav, som er fastsat på grund af miljøets behov. Den situation ville vi helst være i.

Det kræver en ganske omfattende omlægning af hele den måde, vi driver miljøpolitik på. Det er også derfor, vi hilser det med tilfredshed, at der kommer et forslag til at indføre en mere moderne måde at regulere miljøet i forbindelse med landbrugsproduktionen på.

Kl. 19.55

Formanden:

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

At ophæve landbrugets særstatus i planloven synes vi er en vældig god idé. Jeg må med det samme sige, at det var også noget, vi sagtens kunne have gennemført under den tidligere regering. Men hvis det var sådan, at man nåede at gennemføre alt, mens man var i regering, så kan man sige, at så var der ikke nogen grund til at fortsætte som politiker. Men under den tidligere regering var det sådan set også sådan, at når det drejede sig om udvidelse af en landbrugsejendom, så kunne det ske uden tilladelse. Jeg medgiver Socialdemokratiet, at det vil være en god idé at lave det om. Hvorfor skal landbruget have en særstatus på det område? Så den del af forslaget støtter vi.

Det andet element, altså en miljøgodkendelse af hvert enkelt landbrug over en vis størrelse, er vi sådan mere uldne i vores holdning til. På den ene side synes vi egentlig, det er en meget god idé, at vi begyndte at give hvert eneste landbrug en miljøgodkendelse. På den anden side tror jeg altså også, at det ville blive utrolig bureaukratisk, hvis vi hvert 8. år skulle gå ind og gå en landbrugsejendom igennem. Spørgsmålet er, om vi ville få tilstrækkeligt ud af det, om vi ikke kunne gøre det på en anden måde. Men jeg anerkender, at intentionerne i det her forslag er helt rigtige og også på linje med nogle af de tan-

ker, vi selv har gjort os, og som vi regner med at lægge frem i løbet af sommeren.

Det Radikale Venstre forestiller sig, at vi får hele Danmark delt op i en række vandindvindingsområder, kan man sige, eller vandoplande, Ringkøbing Fjord f.eks. og det tilhørende vand-system vil være én vandregion, og for hver eneste vandregion tager man så stilling til: Hvor stor kvælstofbelastning, hvor stor fosforbelastning og hvor stor ammoniakbelastning kan vi tåle i den her region?

For hver region kunne man så forestille sig, at der blev nedsat et vandråd med repræsentanter for landbruget og alle andre, der er interesseret i naturen i den pågældende region, og vandrådet skulle så tage stilling til: Hvordan lever vi op til de forudsætninger, der er for en bæredygtig natur i vores område?

Jeg forestiller mig altså, at miljøministeren så at sige udsendte en bekendtgørelse for hver eneste vandregion, hvor der stod meget klart, at i det her område har vi et belastningsindeks – har jeg næsten lyst til at sige for at gentage et ord, miljøministeren har brugt meget, da han var i opposition, men ganske vist inden for et andet område – et indeks over, hvor meget kvælstof, hvor meget fosfor, hvor meget ammoniak man kan tåle, der kommer ud i denne her region.

Derefter skal vi så ned på bedriftsniveau. Hver eneste bedrift må komme med et bud på, hvad den kan bidrage med af våde enge, skovrejsning osv., og samtidig må hvert landbrug selvfølgelig også sige, at det har brug for at kunne udlede så meget kvælstof, så meget fosfor osv.

Hvordan man præcist får koblet den regionale kvote med de enkelte landbrug, har jeg ikke et fuldstændig færdigt forslag til, men ideen er under alle omstændigheder, at vi opgiver reguleringen via dyreenheder, altså i stedet for at sige, at et landbrug kan have så og så mange dyreenheder, så synes jeg, det ville være bedre at sige, at hvert eneste landbrug tillades så og så stor en belastning med forskellige næringsstoffer. Derefter skal vi via de grønne regnskaber holde øje med, at den kvote, som det enkelte landbrug har fået tildelt, også bliver overholdt.

Jeg tror, at vi i fremtiden skal opgive den her regulering med dyreenheder og så i meget højere grad tage udgangspunkt i naturens tålegrænse, den regionale tålegrænse, fordelt på de enkelte ejendomme inden for den enkelte vandregion.

Som man kan høre, er vi ikke færdige med de her tanker. Det er desuden også noget, vi kommer til at diskutere i forbindelse med Vandmiljøplan III. Men en mere smidig regulering så jeg meget gerne og en meget mere decentral regulering end den, vi har for øjeblikket, og det er jo også præcis det, der lægges op til i Socialdemokratiets forslag.

Endnu en gang: Vi støtter ikke sådan umiddelbart alle ideer i Socialdemokratiets forslag, først og fremmest fordi vi er bange for, at det simpelt hen bliver for bureaukratisk, og at vi får for lidt ud af det i forhold til anstrengelserne.

Kl. 20.00

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo sådan, hvilket jeg også allerede har været inde i debatten et par gange, at der selvfølgelig er en sammenhæng mellem dette forslag og de kommende forhandlinger om Vandmiljøplan III.

Nu er Enhedslisten jo et af de partier, der ikke er med i Vandmiljøplan II og derfor heller ikke på nuværende tidspunkt har fået andre meldinger, end at man forhandler med dem, der har indgået Vandmiljøplan II.

Men jeg synes, det var interessant, at hr. Dohrmann tilkendegav, at hvis der skulle være stramninger på miljøområdet, skulle det være sammen med Dansk Folkeparti. Jeg tror ikke, at det var ment sådan, som det umiddelbart af nogle blev opfattet, nemlig at Dansk Folkeparti dermed tilkendegav, at man ønskede stramninger, men snarere, at man ønskede at få en vetoret med hensyn til stramninger.

Det, der kunne ligge i det udsagn – og det er jo interessant, hvis det er tilfældet – er jo, at hvis der skal blive en ny Vandmiljøplan III, som skal træde i kraft den 1. januar 2004, kan det uundgåeligt kun ses i sammenhæng med, at der også træder en ny finanslov i kraft pr. 1. januar 2004, en finanslov, som Dansk Folkeparti uden tvivl forventer at få betydelig indflydelse på. Man har jo f.eks. allerede brugt 10 mia. kr. af de penge, der skulle indgå i den finanslov, og som man ikke har. Derfor tror jeg, at der er rimelig udsigt til, at Dansk Folkeparti får en betydelig indflydelse på Vandmiljøplan III.

Sammenholdes dette med en meget aggressiv tone over for Socialdemokratiet i hr. Eyvind Ves-

selbos første indlæg, hvor hr. Eyvind Vesselbo kom med nogle klare markeringer af, at hvis Socialdemokratiet ikke gjorde, som Venstre ville, var det ud af vagten i de forhandlinger – sådan blev det vel stort set formuleret; det lagde jeg også mærke til – kunne det godt tolkes i retning af, at der ligger en skjult dagsorden om, at også dette her har man tænkt sig fra regeringens side at lave sammen med Dansk Folkeparti.

Regeringen har selvfølgelig også den mulighed at indbyde nogle andre til drøftelser. Det ved jeg ministeren har overvejet på et tidspunkt. Det synes jeg stadig væk ville være klogt af ham, men det kan han så stadig væk tænke over.

Vi hilser i Enhedslisten velkommen, at det her forslag kommer. Det er klart, at vores bekymring med hensyn til forslaget jo ikke er, at man skal have styr på at få disse reelt industribedrifter ind under en acceptabel miljøkontrol. Det perspektiv med forslaget er vi fuldstændig med på.

Derfor synes vi også, at det er et godt udgangspunkt at drøfte tingene ud fra det beslutningsforslag, der ligger, men det er selvfølgelig lige så klart, at en sådan ordning må have en udformning, så den ikke ender med at blive bureaukratisk.

Her kunne man specielt rejse spørgsmålet om de mindre landbrug, de familielandbrug, der er tilbage. Desværre bliver landbruget mere og mere kapitalistisk drevet, og der skal stor kapital til. Det er meget, meget vanskeligt for et ungt menneske at etablere sig som landmand i dette land i øjeblikket. Det bliver faktisk kun muligt for almindelige mennesker at komme ind i landbruget ved hjælp af andelsbrug. Dem mangler vi sagligt at få etableret en mulighed for, for privatejere bliver kun folk, der kan fremskaffe mange, mange millioner kroner i investeringskapital. Det bliver altså ikke muligt for almindelige mennesker at komme ind i landbruget.

Kl. 20.05

Derfor tror jeg også, at et forslag som det her skal ses i sammenhæng med hele den problemstilling. Her skal der selvfølgelig også være nogle regler. Hvis man kunne få lavet nogle andelsbrug, er det klart, at de selvfølgelig skal passe ind i en sådan ordning.

Vi vil altså gå ind og se positivt på det her forslag. Vi vil selvfølgelig stille en række spørgsmål i udvalget – det forbeholder vi os – så vi kan få en effektiv og samtidig ubureaukratisk ordning.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil godt sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi sådan set ikke er interesserede i, at der er nogen, der skal forlade samarbejdet om Vandmiljøplan III. Tværtimod vil vi gerne have flere med, også hr. Keld Albrechtsen og Enhedslisten. Det har jeg sagt her fra talerstolen flere gange og inviteret hr. Keld Albrechtsen og Enhedslisten, hr. Jørn Dohrmann og Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti med i samarbejdet. Vi ønsker heller ikke, at Socialdemokratiet forlader forhandlingerne. Så vi er meget bredt favnende i vores samarbejde om Vandmiljøplan III.

Det er altså vennerne på venstrefløj, som åbenbart ikke vil sige klart ja eller nej til, om hr. Keld Albrechtsen og de andre må komme med. Så jeg vil godt spørge hr. Keld Albrechtsen: Har hr. Keld Albrechtsen henvendt sig til Socialdemokratiet? Ellers kunne hr. Keld Albrechtsen jo spørge fru Pernille Blach Hansen her over bænen eller spørge hr. Jørn Jespersen eller fru Elsebeth Gerner Nielsen, om Enhedslisten vil blive lukket ind i vandmiljøforhandlingerne sammen med Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for at takke for invitationen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det vil jeg da sandelig gøre.

Næh, jeg har sagt til ministeren, at hvis vi bliver indbudt, kommer vi naturligvis meget gerne. Og det skulle ikke undre mig, om vi, selv om vi ikke bliver indbudt, alligevel sender et udspil til ministeren. Det vil jeg nok tro. Jeg har det synspunkt, at det er ministeren, der indbyder til de forhandlinger, og ministeren ved, hvem der er interesseret i at blive indbudt, så han må træffe den beslutning.

Jeg kan sige til hr. Eyvind Vesselbo, at Enhedslisten har forhandlet om vandmiljøplanerne, både om Vandmiljøplan I, men det var så, da jeg havde den ære at repræsentere partiet VS i 1980'erne, og efterfølgende repræsenterede hr. Bent Hindrup Andersen, som jeg husker forløbet, Enhedslisten i forhandlingerne om Vandmiljøplan II. Det lykkedes os heller ikke at blive enige med den daværende regering.

Så det er ikke sådan, at Enhedslisten i og for sig har nogle helt oplagte naturlige samarbejdspartnere i forhold til vandmiljøplaner. Det er

faktisk aldrig lykkedes os at blive enige med andre partier om vandmiljøplaner. Men vi gør gerne forsøget her i tredje runde, hvis vi får muligheden.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Pernille Blach Hansen.

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg vil gerne starte med at takke både ministeren og partierne for debatten om vores forslag. Om end vi ikke lige i øjeblikket ser ud til at kunne samle flertal, synes jeg, det har været en nyttig debat.

Det, der har været vigtigt for os og er grunden til, at vi har fremsat det her forslag, er som sagt, at vi synes, der er grund til at se på landbrugets udledning og sikre, at vi har et landbrug i balance med omgivelserne. Det betyder, at vi mener, at der skal tages mere hensyn til drikkevand; der skal tages mere hensyn til natur, særlig den sårbare del af naturen, og der skal tages større hensyn til naboerne.

Kort sagt, vi lever ikke længere i et land, hvor landbruget ligner det, vi havde på Morten Korchs tid. Det må vi gøre op med. Der er tale om industri. Derfor skal vi have særreglerne og de fortidige reguleringer væk og ind med en mere nutidig og fremtidsrettet regulering.

Det, vi egentlig synes er hovedpointen her, er at gå væk fra en generel regulering, hvor man ligesom har taget mere udgangspunkt i, at forholdene er ens over hele landet. Det ved vi jo godt at de ikke er. Jordbunden er forskellig; naturen er forskellig; der er forskellige grundvandsmagasiner m.v. I stedet for skal vi ind med en mere individuel miljøgodkendelse, som gives for 8 år. Der vil vi gerne have, at der bliver stillet konkrete krav til udledning, krav om ny teknologi og krav om naturplaner.

Kl. 20.10

Det giver selvfølgelig, som hr. Jørn Jespersen også var inde på, den gode landmand mulighed for at producere noget mere, hvis han kan holde sig inden for udledningen. Det synes vi faktisk, og det har jeg også en fornemmelse af at der er folk inden for landbruget som mener, kunne være en stor udfordring for de mange dygtige landmænd, som vi ved der er i Danmark i dag.

Vi vil så gerne bruge et grønt regnskab som kontrol og som dokumentation, så vi kan se, at der reelt også bliver styr på udledningerne.

Kort sagt: Ind med et bæredygtigt landbrug i balance med sine omgivelser.

Desværre, som jeg var inde på fra starten af, ser det jo ikke ud, som om der er flertal for det lige i øjeblikket. Både ministeren, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti var afvisende over for forslaget.

Det, jeg synes var lidt ærgerligt, var, at det jo ikke lykkedes os at få at vide fra nogen af ordførerne, om de mente, at der overhovedet skulle være opstramninger i forhold til landbruget. Det synes jeg ellers kunne have været et meget godt politisk tilsagn at få for den videre debat. Det synes vi der skal være. Der er brug for, at vi ser på de nuværende regler, men også brug for, at vi fra starten erklærer os villige til at stramme op.

Det, som jeg synes var positivt, særlig ved ministerens tale, var den åbning, der var i forhold til at interessere sig lidt for, om det kumulative princip bliver anvendt nok i den regulering, der er i dag. Også den interesse, ministeren har udvist efter debatten i dag, for, om man kunne forbedre informationen til naboerne, synes vi er positiv.

Det er ikke nok, det er ikke tilstrækkeligt, men dog trods alt positivt, og man bliver jo nøjsom i miljødebatten herinde lige i øjeblikket. Jeg synes, det havde været mere positivt, hvis vi havde kunnet fået ministeren til at anerkende, at de nuværende regler ikke er stramme nok, men det kan være, at vi kan det på et senere tidspunkt.

Dansk Folkeparti kunne desværre heller ikke medgive, at der skal ske stramninger. Det synes jeg er ærgerligt. Med de meldinger, som hr. Jørn Dohrmann har haft i forhold til naboproblematik m.v., kunne man ellers have syntes, at det var oplagt, i stedet for som lappeløsning at give folk penge, når de var blevet generet af et landbrug i baghaven, at sørge for et lidt mere forebyggende tiltag, hvor de ikke blev generet, fordi der blev indført nogle mere fremtidsrettede regler. Det er det, der er essensen i vores forslag. Det er lidt ærgerligt, at Dansk Folkeparti ikke kunne se det positive i det.

Så spørger Dansk Folkeparti også lidt til, om vi ikke får alt for forskellige reguleringer, hvis det skal ligge i 14 amter. Problemet er jo, at for mange af de husdyrbrug, der i dag søger om udvidelser, er det sådan, at det skal behandles af den enkelte kommune. Der ligger det 275 forskellige steder. Så alene det at få det ind i amterne er faktisk en forenkling og måske endda et

forsøg på at få en mere strømlinet måde at regulere det på.

I forhold til den konservative ordførers tale tror jeg, at jeg skal rette en misforståelse, for ideen er netop ikke, at vi vil lave nogle generelle regler, der gælder for hele Danmark. Ideen er netop, at der selvfølgelig skal tages hensyn til lokale forhold. Er der en fjord, er der noget sårbar natur, er der en hede, er der noget godt drikkevand? Men vi vil gerne have, at det er de samme kriterier, man tager udgangspunkt i. Vi mener, at man overalt i landet skal kigge på: Har vi her godt drikkevand? Har vi her sårbar natur? Hvilken kulturhistorie har vi her?

Men vi er helt enige med den konservative ordfører i, at formålet selvfølgelig er, at lokal-kendskab er af stor værdi, og at vi skal have en mere individuel regulering. Så på trods af, at Det Konservative Folkepartis ordfører afviste forslaget, synes jeg, at jeg hørte lidt mere positive toner i forhold til intentionerne.

Når man ser på, hvad den konservative miljøordfører, fru Helle Sjelle, som p.t. har orlov, har været ude at melde om hele problematikken, synes jeg også, at det ville have været mærkeligt, hvis den konservative ordfører havde været meget negativ i sin afvisning. Så jeg takker for den, trods alt, imødekommende afvisning fra den konservative ordfører.

Både SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten har været inde på, at der er gode takter i forslaget, og jeg takker meget for de positive tilkendegivelser. Vi er helt enige i formålet og enige om, hvilken vej vi skal.

Jeg vil også gerne over for de tre partier tilkendegive, at vi selvfølgelig meget gerne vil se på, om man kan gøre det på en måde, så det bliver mindre bureaukratisk. Det, vi er interesserede i, er bare at få en mere individuel regulering af dansk landbrug, som også får strammet op på nogle af de problemer, vi ved der er i dag.

Vi har lagt os på grænsen med de 30 hektar – det spurgte bl.a. Dansk Folkepartis ordfører om – fordi det flugter med en af de grænser, der i dag er i landbrugslovgivningen. Det er nemlig grænsen for, hvornår man skal have grønt bevis, altså gå fra at være fritidslandmand til at være fuldtidslandmand.

Vi er åbne over for gode argumenter på de tekniske sider. Det, der er afgørende for os, er princippet om, at vi vil have en mere individuel regulering af landbruget, som tager mere hensyn til de lokale og regionale forhold. Det var jo

også det, jeg hørte fra både SF's, Enhedslistens og Det Radikale Venstres ordførere.

Det er klart, at det her skal tage udgangspunkt i naturens tålegrænser, den lokale natur og det lokale drikkevand frem for at tage udgangspunkt i nogle lidt mere stive og generelle reguleringer.

Jeg vil gerne endnu en gang sige tak for en god debat. Jeg synes, vi har fået afsløret, hvem det er, der vil stille nogle skrappe krav til landbruget ud fra hensyn til natur, drikkevand og naboer, og hvem der ikke vil. Så har debatten da i hvert fald også tjent det formål, om end der ikke er flertal endnu, men det kommer der måske på et senere tidspunkt.

Kl. 20.15

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes ikke, fru Pernille Blach Hansen svarede på det spørgsmål, jeg også havde i mit ordførerindlæg, om oprettelse af gylle- og svinezoner, som der er nogle socialdemokrater, der har været ude med i dagspressen. Det vil jeg gerne have et klokkeklart svar på. Er det noget, man ønsker fra den socialdemokratiske side, eller er det bare noget, man har sagt til pressen den dag, fordi man lige syntes, man skulle være interessant, sådan som det nogle gange forekommer i den socialdemokratiske gruppe?

Så synes jeg ikke, at vi var inde på, at det skulle være lappeløsninger. Vi sagde, vi gerne ville være med til de reelle forhandlinger omkring det her. Så der vil jeg gerne spørge fru Pernille Blach Hansen: Er det her en invitation til, at Dansk Folkeparti må komme med til forhandlinger om Vandmiljøplan III, og i så fald har man så talt med de andre partier, der også er med i forliget, om, hvorvidt man kan acceptere, at Dansk Folkeparti kommer med?

Vi synes ikke, at det her er nogen lappeløsning som sådan. Vi har jo påpeget, at der er andre ting, vi kunne pege på, der skulle ske på det her område for netop at løse hele problemet og ikke kun lige et enkelt af dem, sådan som vi føler, at Socialdemokratiet lægger op til her.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nu er der jo heldigvis så mange socialdemokrater, at det kan være svært at huske, hvad alle sammen har sagt hvornår. Jeg må erkende, at jeg ikke kan erindre at have hørt nogen snakke om

gylle- og svinezoner, og derfor kan jeg ikke svare på spørgsmålet. Men hvis jeg får yderligere oplysninger og får mulighed for at tjekke det, skal jeg selvfølgelig gerne svare, men jeg kender ikke den konkrete sag, som hr. Jørn Dohrmann hentyder til.

Nej, der ligger ikke nogen som helst invitation i forhold til Vandmiljøplan III i nogen af vores forslag. Vi har ikke kørt det i forbindelse med Vandmiljøplan III, vi har set det som en sideløbende proces. Det har jeg svaret på tidligere i dag.

Så siger hr. Jørn Dohrmann, at Dansk Folkeparti har peget på andre ting, der skulle være nødvendige som opstramninger. Jeg har måske ikke lyttet, for det er fuldstændig forbigået min opmærksomhed, at Dansk Folkeparti har peget på, at der var brug for opstramninger over for landbruget. Så hvis der er kommet konkrete forslag til det fra Dansk Folkeparti, vil jeg gerne bede om, at hr. Jørn Dohrmann gentager det. Jeg undskylder, hvis ikke jeg har hørt det, men det er jo blevet lidt sent, og vi har været her mange timer. Hvis hr. Jørn Dohrmann vil gentage, hvor det er Dansk Folkeparti ser et behov for opstramninger over for landbruget, synes jeg, det kunne være en rigtig god afslutning på den her debat.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan da nemt forstå, at det er lidt irriterende, at der er nogle lokale socialdemokrater, der kommer med nogle ideer, som man så påstår, man vil gå til sin politiker i Folketinget med, der så skal se på det her. Derfor spørger jeg igen: Er det socialdemokratisk politik at oprette nogle gylle- og svinezoner ude i landet? Det vil vi gerne vide. Det er det, der står i den her pressemødelelse fra en lokal folketingskandidat i Vejle Amt.

Jeg spurgte også Socialdemokratiet, om de ville indbyde alle partier til forhandlinger om Vandmiljøplan III. Jeg har ikke fået et entydigt svar, om Socialdemokratiet er for, at Dansk Folkeparti kommer med i forhandlinger om Vandmiljøplan III, eller om de er imod. Er det noget, man ikke ønsker at svare på, eller hvad ligger der til grund for, at man ikke svarer på de spørgsmål, man får stillet?

Nu skal jeg nok lade være med at stille flere spørgsmål, for så kan fru Pernille Blach Hansen måske igen ikke få tid til at svare på dem.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det er meget svært at svare på, hvad der står i en pressemeddelelse, jeg ikke har set, fra en lokal folketingskandidat fra Socialdemokratiet i Vejle Amt, når jeg overhovedet ikke kender forslaget og kun har fået ordet gylle- og svinezoner af hr. Jørn Dohrmann. Det er i hvert fald ikke noget, der ligger i det forslag, vi har fremsat her, men jeg kan jo ikke forholde mig til noget, jeg ikke ved, hvad er.

Så blev jeg spurgt, om der i vores forslag her er en invitation til Dansk Folkeparti til at deltage i Vandmiljøplan III, og der svarede jeg nej. Det ligger ikke i vores forslag her, for det har vi slet ikke forholdt os til, det kører sideløbende hermed. Men min holdning er stadig væk, som vi har diskuteret her før, at nu er vi i gang med en evaluering af Vandmiljøplan II, og der er det naturligt, at det er forligspartierne, der deltager.

Jeg er godt klar over, at det ikke er min opgave her at stille spørgsmål til Dansk Folkepartis ordfører, men hvis Dansk Folkepartis ordfører tager ordet en sidste gang, var der måske tid til at svare på og bare præcisere endnu en gang, hvad det er for nogle konkrete forslag, Dansk Folkeparti er kommet med om opstramninger over for landbruget, for dem kan jeg stadig væk ikke helt huske.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu har jeg lige haft lejlighed til at læse forslaget fra den gode socialdemokrat i Vejle Amt, og ideen er, at vi simpelt hen gør op med udflytningen, og så flytter vi alle landbrugsejendomme sammen igen i gyllezoner eller svinebedriftzoner, hvor al landbrugsproduktion så foregår. Der vil jeg i den sammenhæng godt spørge fru Pernille Blach Hansen, om det ikke ville give nogle problemer, når vi nu skal ud at køre med gyllen over virkelig store strækninger.

Kl. 20.20

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare spørge fru Pernille Blach Hansen, om hun ikke føler, at der er et lille problem med

den socialdemokratiske organisation, når man farer ud med nogle pressemeddelelser om, hvad det er, man godt kunne tænke sig der skal ske på det her område – man går måske fuldstændig imod sit eget partis politik her, det håber jeg at vi får bekræftet nu om et øjeblik – og samtidig har man en folketingskandidat, der siger, at man vil rejse sagen i Folketinget.

Jeg håber, at fru Pernille Blach Hansen vil give mig ret i, at man lige skal prøve at have lidt mere styr på, hvad det er, man går og siger, og at man så også rent faktisk gør det. Jeg håber da også, at fru Pernille Blach Hansen vil tage kontakt til den pågældende person og spørge vedkommende, om han virkelig mener det, han har fremsat her.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Efter lidt læsevejledning fra fru Elsebeth Gerner Niensens side opfatter jeg det nu sådan, at det, der er foreslået, er en form for industrikvarter for landbrug, hvor man puljer alle landbrug sammen i nogle særlige kvarterer, ligesom vi har gjort det for industrivirksomheder. Hvis det på en eller anden praktisk måde kan lade sig gøre, således at det bliver smart, synes jeg da, det lyder som en spændende idé, som jeg meget gerne vil lytte til, når jeg selvfølgelig bliver præsenteret for den af den lokale socialdemokrat.

Men jeg vil gerne sige til hr. Jørn Dohrmann: I Socialdemokratiet er det altså ikke et problem, at folk har forskellige ideer. Vi er ikke så topstyrede, som man er i Dansk Folkeparti, og derfor kan vi godt i vores parti have folk, der har forskellige ideer og spiller ind med dem, og så diskuterer vi dem løbende. Hos os må der godt tænkes mere end én ting. Jeg er godt klar over, at det ikke er helt det samme, der gør sig gældende i Dansk Folkeparti, men det synes jeg at man skal nøjes med at gøre til et problem i Dansk Folkeparti i stedet for at gøre det et problem for os andre.

Det, der er Socialdemokratiets politik på landbrugsområdet, er det forslag, vi har fremsat her i dag: en mere individuel regulering, som tager større hensyn til drikkevand, til natur og naturboer. Væk med Morten Korch, ind med noget, der er nutidigt og fremtidsrettet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 148:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til forureningstruede vandindvindinger.

Af Torben Hansen (S), Jørn Jespersen (SF), Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Keld Albrechtsen (EL) m.fl.

(Fremsat 11/4 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

For godt et år siden havde vi et lignende forslag på dagsordenen, da oppositionen fremsatte et beslutningsforslag om at opretholde Vandfonden, en fond, som gav støtte til mindre vandindvindinger, der ufor skyldt var blevet ramt af forurening. Beslutningsforslaget blev imidlertid ikke vedtaget, og Vandfonden blev derfor nedlagt.

Oppositionen fremsætter nu et forslag om at oprette en fond, der i vid udstrækning svarer til Vandfonden og formålet med denne. Denne fond skal herefter kunne give støtte til små vandforsyninger, brønde og borer, der ufor skyldt er ramt eller truet af forurening, en forurening, som i høj grad skyldes stoffer, som allerede er forbudte eller pålagt restriktioner. Der er med andre ord i højeste grad tale om fortidens synder. Tiltaget skulle hermed sikre den decentrale vandforsyning, som vi har i Danmark, og som vi gerne skulle blive ved med at have.

Men vil en oprettelse af en sådan fond egentlig betyde noget for den decentrale vandforsyning?

Se, da Vandfonden eksisterede, blev fondens midler i høj grad anvendt til at støtte tilslutningen til vandværker og ikke til nye borer og

brønde. Jeg mener derfor ikke, at en ny fond vil kunne bidrage til at opretholde den decentrale vandforsyning, som i stedet bør sikres ved samarbejde mellem de lokale myndigheder og borgerne.

Det kan være fristende at anvende den enkle måde og bare oprette fonde og opkræve midler, men jeg mener, at vi skal vælge den mere arbejdskrævende, men også mere holdbare vej til sikring af vores vandforsyning.

For det første er det meget vigtigt, at vi fremover lægger betydelig mere vægt på begrænsning af nutidens forureningskilder for at sikre det rene drikkevand, hvilket vi bl.a. kan gøre ved at reducere anvendelsen af kvælstof og fosfor samt minimere brugen af pesticider m.v.

Kl. 20.25

Skovrejsning er en anden holdbar metode til sikring af rent drikkevand. Miljøministeriet samarbejder med kommunerne og vandværkerne om skovrejsning, og der er indtil nu indgået aftaler om skovrejsning på mere end 7.000 ha.

Samarbejdet skal i det hele taget prioriteres. Jeg har nedsat arbejdsgrupper, som jeg før har omtalt, hvor bl.a. DANVA er repræsenteret. Arbejdsgrupperne arbejder i øjeblikket på at finde en hensigtsmæssig løsning på forureningen af de private brønde og borer.

Derudover vil jeg nævne, at vandområdet indgår i regeringens langsigtede strategi for grøn markedsøkonomi. Der er brug for at se nærmere på, hvordan vi sikrer størst effektivitet også på dette område.

Endelig vil jeg fremhæve, at vi allerede i 2002 etablerede en udviklingspulje på 3 mio. kr. årlig til faglige administrative projekter, som knytter sig til den fremtidige beskyttelse af vores drikkevand. Udviklingspuljen giver bl.a. støtte til arbejdet med at oprette vandværkssamarbejder mellem de mange små private vandværker, så de også på længere sigt kan bestå.

På den baggrund er det min klare overbevisning, at vi også fremover skal fokusere på denne langsigtede og fremadrettede indsats for en god vandforsyning. Regeringen støtter dermed ikke beslutningsforslaget.

Formanden:

Så er det fru Gudrun Laub som ordfører.

Gudrun Laub (V):

Efter 9 timers debat om miljøspørgsmål er vi nu nået frem til sidste punkt på dagsordenen, og det er oppositionens forslag til at oprette en